

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/275/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613212088
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4613212088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Soni Vackovej v právnej veci žalobcu: Arcese Slovensko, s.r.o., so sídlom Šustekova 3717/51, 851 04 Bratislava, IČO: 35 875 062, zastúpený: GHS Legal, s.r.o., so sídlom Lazaretská 3/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 232 544, proti žalovanému: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko Y. P. XX, XXX XX Y., o zaplatenie sumy 688,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21. januára 2015 č.k. 5C/175/2014-103, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 688,40 eura s 5,25% úrokom z omeškania ročne odo dňa 19.11.2013 do zaplatenia. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že tieto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v členení na iné trovy konania v sume 41,- eur a na trovy právneho zastúpenia v sume 461,52 eura. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. 179 ods. 1, § 186 ods. 1, § 191 ods. 1, 2 Zákonníka práce (č. 311/2001 Z.z.), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Z hľadiska skutkového stavu mal za preukázané, že žalovaný bol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 15.07.2013 v pracovnom pomere u žalobcu ako vodič nákladného automobilu. Pracovný pomer skončil v skúšobnej dobe dňa 12.09.2013. Žalovaný dňa 09.08.2013 počas zahraničnej pracovnej cesty v Belgicku spôsobil nehodu so zvereným nákladným motorovým vozidlom ŠPZ: G., pri ktorej došlo k poškodeniu daného vozidla. Žalovaný v zázname uviedol a svojim podpisom potvrdil, že pri cúvaní na parkovisku vo Wilrijku nevidel obrubník a chytil pravú stranu svetla. Prijal záver, že v priamej súvislosti s poškodením a následnou opravou daného vozidla vznikla žalobcovi škoda v žalovanej výške, za ktorú zodpovedá žalovaný v dôsledku zavineného porušenia povinností pri plnení pracovných úloh, resp. v priamej súvislosti s ním, teda pri vedení nákladného motorového vozidla, ktorá činnosť bola náplňou práce žalovaného podľa pracovnej zmluvy. Výšku škody 688,40 eura mal preukázanú vyčíslením dielne ROVERETO za opravu predmetného vozidla, z ktorej bolo odpočítané 19,67 eura za doplnenie oleja, nakoľko nemalo súvis so škodou spôsobenou žalovaným. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, ale s prihliadnutím na dôvody osobitné zreteľa podľa § 150 OSP nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (porada s klientom dňa 05.11.2014, vyjadrenie zo dňa 05.01.2014), ktoré nepovažoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Dôvodil, že si je vedomý, že nespôsobil nehodu a nesúhlasí ani so sumou. Situáciu nahlásil, nafotil a spísal záznam, a poškodený bol len pravý svetlomet, ktorý nebol rozbitý, poškodený bol len jeho umelý držiak, neriešila to polícia, ani s ním to nebolo riešené

počas trvania pracovného pomeru. Namietal vyčíslenú sumu, ktorá je navyše nad opravu svetlometu. Upozornil, že škoda mala byť riešená poisťovňou. Poukázal na to, že je nezamestnaný a poberá len dávku v hmotnej núdzi.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na predložené listiny a fotografie a uviedol, že má zato, že týmito svoj nárok dostatočne preukázal. K vozidlu bolo uzatvorené len povinné zmluvnú poistenie. Žiadal odvolanie žalovaného odmietnuť, lebo neobsahuje náležitosti podľa § 205 ods. 1 OSP.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a že spĺňa náležitosti ust. § 205 a nasl. OSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V danej veci zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bol pracovnou zmluvou zo dňa 15.07.2013 založený pracovný pomer na dobu určitú s dňom nástupu do práce 15.07.2013, s miestom výkonu práce Bratislava, v pracovnom zaradení vodič nákladného automobilu. Žalovaný dňa 09.08.2013 počas zahraničnej pracovnej cesty v Belgicku pri cúvaní na parkovisku vo Wilrijku poškodil zverené nákladné motorové vozidlo ŠPZ: G. ktoré viedol a žalobca z uvedeného dôvodu požadoval od neho náhradu škody vo výške 688,40 eura.

Podľa § 179 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

Podľa § 186 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ.

Všeobecnú zodpovednosť zamestnanca za škodu upravuje ustanovenie § 179 Zákonníka práce, ako zodpovednosť za škodu, ktorú zamestnanec spôsobí zavineným porušením svojich povinností pri plnení pracovných úloh (alebo v priamej súvislosti s ním). Pre vznik zodpovednosti za škodu musia byť splnené všetky predpoklady, a to jednak všeobecné, ktorými sú protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, a zavinenie zamestnanca, a jednak osobitné, ktorými sú existencia pracovného pomeru a vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Vymedzenie pojmu „plnenie pracovných úloh a priama súvislosť s ním“ obsahuje ust. § 220 Zákonníka práce, a je ním v prvom rade výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru. Pracovné povinnosti vyplývajú z pracovného pomeru, keď vyplývajú z pracovnej zmluvy, zo Zákonníka práce, z iných pracovnoprávných predpisov, z kolektívnej zmluvy, alebo z pracovného poriadku. Iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa je činnosť vykonávaná pred výkonom práce, počas práce alebo po skončení výkonu práce, za splnenia podmienky, že ide o činnosť svojím charakterom potrebnú. Vznik škody, ako i jej výšku, je povinný preukázať zamestnávateľ. Škoda je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Medzi protiprávnym úkonom (porušením povinností) a vzniknutou škodou musí byť príčinná súvislosť (kauzálny nexus). Zavinenie vyjadruje vzťah škodcu k výsledku svojho konania, a môže byť vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti, pričom v pracovnoprávnom vzťahu má forma zavinenia podstatný vplyv na rozsah náhrady škody.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa správne posudzoval existenciu stanovených predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu. Medzi účastníkmi nebola sporná existencia pracovného pomeru, ani skutočnosť, že došlo k poškodeniu nákladného motorového vozidla EČ G., ktoré viedol žalovaný, pričom k poškodeniu došlo v priamej súvislosti so zavineným porušením povinností žalovaným pri plnení

pracovních úloh - pri cúvaní so zvereným motorovým vozidlom. Sporná bola a zostala len výška škody, ktorú žalobca v predložennom daňovom doklade (č.l. 83, preklad na č.l. 84) vyčíslil na sumu 688,40 eura a ktorá pozostávala z materiálu (matice, hmlovka, smerovka, nárazník, nity, podložky, držiaky hmloviek, skrutky) a z práce interných zamestnancov. Žalobca vyčíslenie škody podporil aj fotografiami, na ktorých vidieť prasknutý nárazník a voľné (nedržiace) pravé svetlá (svetlomety, hmlovky aj smerovku).

V danej veci súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy správne vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa rozsudok aj v dostatočnej miere a správne, tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a preto na správnosť týchto dôvodov, podľa § 219 ods. 2 OSP, iba poukazuje.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 OSP, súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa výšky škody sa odvolací súd nezaoberal. Žalovaný namietal výšku škody aj v konaní pred súdom prvého stupňa, prvý krát v podanom odpore a následne vo svojej výpovedi, pričom tvrdil, že iná škoda, ako prasknutý držiak pravého svetlometu, na vozidle spôsobená nebola. Svoje tvrdenie však súdu prvého stupňa žiadnym spôsobom nepreukázal, hoci opakovane uvádzal, že z poškodeného vozidla vyhotovil aj fotografie, tieto súdu prvého stupňa nepredložil, ani nenavrhol vykonať žiadne iné dokazovanie (výsluch svedkov, znalecké dokazovanie) k spochybneniu výšky škody určenej žalobcom. Súd prvého stupňa poučil žalovaného, že všetky dôkazy a skutočnosti musia byť predložené alebo označené najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Poučenie bolo žalovanému doručené v predvolaní na pojednávanie súdu nariadené na deň 27.10.2014, ktoré žalovaný prevzal dňa 22.09.2014. Pokiaľ žalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa tvrdil, že škoda na vozidle nebola taká vysoká, ako ju určil žalobca, ale nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy preukazujúce toto tvrdenie, potom nepreukázal dôvodnosť svojej obrany proti uplatnenému nároku. Nakoľko dôkazne bremeno ohľadom preukázania obrany voči uplatnenému nároku je na strane žalovaného, súd prvého stupňa správne postupoval, keď na základe vykonaného dokazovania návrhu žalobcu vyhovel. Za tejto procesnej situácie námietka žalovaného k výške škody určenej žalobcom nie je odvolacím dôvodom, nakoľko nespĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 205a OSP.

Tvrdenie žalovaného, že nespôsobil nehodu, lebo to neriešila polícia, odvolací súd nepovažoval za podstatné. Skutočnosť, že došlo ku škode na vozidle, ktoré bolo zverené žalovanému na plnenie pracovných úloh nebola medzi účastníkmi sporná, žalovaný ju nepopieral, a z hľadiska zodpovednosti žalovaného nie je rozhodujúce, či záležitosť riešila polícia. Rovnako i skutočnosť, že škoda nebola so žalovaným riešená počas trvania pracovného pomeru nemá vplyv na zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP ods. 1, ako vecne správny, potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.